

wania do dnia 31 marca roku rozpoczynającego ten okres, licząc ustalone stawki za każdy rok.

3. Opłatę wymienioną w § 1 ust. 1 pkt 6 uiszcza się przy pierwszej i przy ponownych rejestracjach pojazdu.

4. Opłaty wymienione w § 2 i § 3 ust. 1 uiszcza się przy pierwszej rejestracji pojazdu oraz przy ponownych rejestracjach, jeżeli wymagają one wydania tablic rejestracyjnych.

§ 8. Opłaty rejestracyjne uiszcza się na rachunek wskazany przez organ dokonujący rejestracji pojazdu w kasach wydziałów budżetowo-gospodarczych właściwych ze względu na miejsce rejestracji pojazdu prezydentów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych lub za pośrednictwem poczty.

§ 9. 1. W razie wycofania pojazdu z ruchu przed upływem czasu, za który została uiszczona opłata rejestracyjna, część opłaty, przypadająca za nie rozpoczęty jeszcze rok (lata), podlega zwrotowi.

2. Zwrotu opłaty dokonuje na wniosek zainteresowanego organ, na którego rachunek suma podlegająca zwrotowi została zarachowana. Do wniosku o zwrot należy dołączyć zaświadczenie, stwierdzające wycofanie pojazdu z ruchu, wydane przez właściwy organ do spraw komunikacji prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, oraz dowód dokonania wpłaty.

§ 10. W razie przejścia własności pojazdu na inną jednostkę (osobę) dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej przez poprzedniego właściciela pojazdu zachowuje swą ważność w stosunku do nowego właściciela.

§ 11. Opłaty rejestracyjne od pojazdów należących do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, szefów i cudzoziemskiego personelu tych przedstawicielstw i urzędów oraz innych osób i organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, ustalają odrębne przepisy.

§ 12. Opłaty za badanie techniczne pojazdów pobierane są na podstawie odrębnych przepisów.

§ 13. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 stycznia 1967 r. w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych i przyczep oraz trolejbusów (Monitor Polski Nr 4, poz. 20 i Nr 26, poz. 120).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1969 r.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

127

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 9 kwietnia 1969 r.

w sprawie określenia stanowisk w lotnictwie cywilnym, w odniesieniu do których mogą być zawierane umowy ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków.

Na podstawie § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1968 r. w sprawie wygaśnięcia niektórych umów ubezpieczenia zawartych przez uspołecznione zakłady pracy (Dz. U. Nr 32, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się w załączniku do niniejszego zarządzenia wykaz stanowisk w lotnictwie cywilnym, na których zatrudnieni pracownicy podlegają ubezpieczeniu przez zakłady pracy i na koszt tych zakładów od następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych w związku z zatrudnieniem.

2. W celu ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, zakłady pracy zawierają umowy z „Wartą” Towarzystwem Ubezpieczeń i Reasekuracji S. A. na zasadach i w wysokości stosowanej w dniu 31 sierpnia 1968 r. Umowy te obejmą też ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych po dniu 31 sierpnia 1968 r.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 kwietnia 1969 r. (poz. 127).

WYKAZ STANOWISK W LOTNICTWIE CYWILNYM, NA KTÓRYCH ZATRUDNIENI PRACOWNICY PODLEGAJĄ UBEZPIECZENIU PRZEZ ZAKŁADY PRACY I NA KOSZT TYCH ZAKŁADÓW OD NASTĘPSTW NIESZCZĘŚLIWYCH WYPADKÓW POWSTAŁYCH W ZWIĄZKU Z ZATRUDNIENIEM

- 1) Dowódca statku powietrznego, II pilot, pilot (skoczek) doświadczalny i instruktor samolotowy, szybowcowy, balonu wolnego, śmigłowcowy, spadochronowy, nawigator, mechanik pokładowy, radiooperator pokładowy, radio-telefonista pokładowy.
- 2) Główny inspektor i inspektor państwowego organu nadzoru nad personelem lotniczym, inspektor do spraw bezpieczeństwa lotów, kierownik komórki szkolenia lotniczego w lotniczej jednostce organizacyjnej, kierownik komórki nadzoru nad lotami (skokami spadochronowymi) w lotniczej jednostce organizacyjnej, inspektor szkolenia techniczno-lotniczego, szef wyszkolenia lotniczego, będący członkami personelu latającego lub wykonujący w lotach czynności nadzoru nad szkoleniem lotniczym.
- 3) Główny inspektor i inspektor (rzeczoznawca) państwowego organu lotniczego nadzoru technicznego, wykonujący czynności nadzoru i sprawdzania statków powietrznych w locie.
- 4) Pracownicy inżynierjno-techniczni (inżynierowie, technicy, mechanicy), wykonujący czynności w lotach próbnych (kontrolnych i doświadczalnych), oblotach technicznych i lotach eksploatacyjnych statków powietrznych.
- 5) Lekarz, felczer, pielęgniarka, sanitariusz, wykonujący

czynności służby sanitarnej w locie na statkach powietrznych w lotnictwie sanitarnym.

- 6) Steward, wykonujący czynności w locie na statkach powietrznych w lotnictwie komunikacyjnym.
- 7) Operator fotograficzny i operator filmowy, wykonujący zdjęcia w czasie lotu na statkach powietrznych.

- 8) Osoby personelu pokładowego zatrudnione przy wykonywaniu i nadzorze wykonywania zdjęć fotogrametrycznych na statkach powietrznych w locie.
- 9) Pracownicy zatrudnieni w lotniczych jednostkach organizacyjnych, odbywający związaną z wykonywaniem nadzoru lotniczego podróż służbową statkiem powietrznym.

128

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 8 kwietnia 1969 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Rezerwat Krajobrazowy w Puszczy Białowieskiej” obszar lasu o powierzchni 1356,91 ha wraz z wewnętrznymi drogami i liniami podziału powierzchniowego, położony w gromadach Dubiny i Białowieża, w powiecie hajnowskim województwa białostockiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu: 355A a, d, f, g, h, 355B g, h, k, l, 355C, 356A p (część), r (część), s (część), 356C b, d, f, g, h, i, j, k, m, n, o, p, r, s, t, w, x, 356D g (część), h, i, j, k, 385A, 385B, 386A, 386B, 387A, 387B a (część), c (część), 387C, 387D a, b, c, 388A c, d, 388C b, c, 388D c, d (część), f, 416A a, b, c, 416B, 416C a, b, c, 417A b (część), c, d, f, 417B f (część), g (część), 417C a, b, c, d, 417D, 418C, 418D, 419C, 419D, 442B a, b, f, 443A, 443B, 444A, 444B — Nadleśnictwa Hajnówka o łącznej powierzchni 700,35 ha, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1958—1967 r., oraz oddziały lasu: 420A d (część), f, l, m, 422C, 422D, 423C, 423D l, m, 445A, 445B, 446A, 446B, 447A, 447B, 447D a, b (część), c (część), 448A, 448B, 448C a, 448D a, b, 449A, 449B, 449C a, b, 449D, 450A, 450C, 450D, 451C, 451D, 474A a, b, c, d, 474B a, b, c, d, 475A a (część), b (część), c, 475B c, d, h, i — Nadleśnictwa Zwierzyniec o łącznej powierzchni 656,56 ha, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1958—1967 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:15.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów krajobrazowych naturalnych zespołów leśnych Puszczy

Białowieskiej, położonych wzdłuż szosy Hajnówka — Białowieża.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:
 - a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi opracowany plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni ziemi, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
 - b) pozyskiwanie żywicy, ściółki leśnej i trawy oraz pasanie zwierząt gospodarskich,
 - c) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin lub ich części,
 - d) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
 - e) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
 - f) płoszenie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt, niszczenie gniazd, wybieranie jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
 - g) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
 - h) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych.

5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

129

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 29 marca 1969 r.

w sprawie obowiązku służby wojskowej kobiet.

Na podstawie art. 37 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do służby wojskowej mogą być przeznaczone kobiety:

- 1) w okresie od początku roku kalendarzowego, w którym kończą osiemnaście lat, do końca roku kalendarzowego,